

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ
ИНСТИТУТ ПО ФИЗИОЛОГИЯ НА РАСТЕНИЯТА И ГЕНЕТИКА

УТВЪРЖДАВАМ

ДИРЕКТОР:

(проф. д-р Валя Василева)

АМОРТИЗАЦИОННА ПОЛИТИКА
НА
ИНСТИТУТА ПО ФИЗИОЛОГИЯ НА РАСТЕНИЯТА И ГЕНЕТИКА
към БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ

2023 г.

Амортизационната политика на Института по физиология на растенията и генетика (ИФРГ) към Българската академия на науките (БАН) е разработена във връзка с чл. 67 от ПМС № 380/2015 г., чл. 65 от Закона за счетоводството, чл. 164 от Закона за публичните финанси и на основание дадените указания в ДДС № 05 от 30.09.2016 г. на Министерството на финансите (МФ), в съответствие с изискванията на т. 7.1 от Счетоводен стандарт (СС) 4 *Отчитане на амортизации*, Амортизационната политика на БАН.

С нея се цели да се въведе и приложи начисляването на амортизации на нефинансовите дълготрайни активи в системата на ИФРГ.

Основни дефиниции, съгласно Указание ДДС № 05/30.09.2016 г. на МФ:

➤ **амортизация** – систематично разпределяне на стойността на амортизируем актив за предполагаемия му срок на годност (използване) за отразяване на процеса на потреблението на икономическите изгоди и потенциал, свързан с актива;

➤ **метод на амортизация** – начинът, по който се определя (и разпределя) амортизацията през отделните отчетни периоди в рамките на срока на годност на амортизируемия актив;

➤ **амортизируем актив** – нефинансов дълготраен актив, който подлежи на амортизация съгласно приложимата за бюджетните организации и предприятия по чл. 165, ал. 1 от Закона за публичните финанси (ЗПФ) счетоводна рамка;

➤ **разход за амортизация** – разходът, признат за отчетния период, получен в резултат на разпределяне на амортизируемата стойност на даден актив през предполагаемия му срок на годност;

➤ **акумулирана амортизация** – сборът от начислените амортизации през отчетните периоди от началото на срока на годност на амортизируемия актив до момента, включително преизчисления, преоценки и други подобни корекции;

➤ **срок на годност** – периодът, през който се предполага, че амортизируемият актив ще бъде използван или количеството продукция, услуги или други измерими икономически изгоди, които се очаква да бъдат получени от използването на амортизируемия актив;

➤ **амортизируема стойност** – стойността на амортизируемия актив, която подлежи на амортизация през предполагаемия му срок на годност. Тази стойност се изчислява като разлика между отчетната стойност на актива и неговата остатъчна стойност;

➤ **амортизационна квота** – частта от амортизируемата стойност, която се разпределя между отделните отчетни периоди;

➤ **амортизационна норма** – частта от амортизируемата стойност, определена като съотношение с други показатели, свързани с актива, по един от следните начини: в процент – съотношението между амортизируемата стойност, приета за сто, и срока на годност на амортизируемия актив в години; като коефициент на база очаквана производителност (производствен капацитет) – съотношението между амортизируемата стойност и продукция, услуги или други измерими икономически изгоди и потенциал, които се очаква да бъдат получени/реализирани от използването на актива;

➤ **отчетна стойност** – стойността, по която активът се води счетоводно в предприятието;

➤ **остатъчна стойност** – предполагаемата стойност, която се очаква да се получи от амортизируемия актив при изтичането на срока му на годност след изваждането му от употреба;

➤ **балансова стойност** – стойността, по която активът се отразява в счетоводния баланс. Тази стойност представлява разликата между отчетната стойност и акумулираната амортизация. Тя не може да бъде по-ниска от остатъчната стойност на актива.

1. КЛАСИФИЦИРАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИТЕ АКТИВИ НА МАТЕРИАЛНИ И НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Възприетият подход за класифициране на активите на **дълготрайни материални активи и нематериални дълготрайни активи** в ИФРГ е в съответствие с дефинициите, дадени в СС 16 *Дълготрайни материални активи* и СС 38 *Нематериални дълготрайни активи*.

Дълготрайни материални активи

Съгласно т. 2 от СС 16, дълготрайните материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които:

- имат натурално-веществена форма;
- използват се за производството и/или доставката/продажбата на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели;
- се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период;
- имат стойност равна или по-голяма от определения праг на същественост, съгласно счетоводната политика на ИФРГ.

При изготвяне на амортизационния план на дълготрайните материални активи, ИФРГ се съобразява освен с определенията, дадени в СС 16 *Дълготрайни материални активи*, и с показателите установимост, притежание, икономическа изгода и балансова стойност.

Установимост е възможност за определяне на връзката между конкретен дълготраен материален актив и черпенето на икономическата изгода от него. Очакваната икономическа изгода може да произтича от комбинираното действие на група активи, при което изгодите не могат да се разграничат по конкретни активи. В този случай дълготрайният материален актив се определя (идентифицира) въз основа на: притежаваните от бюджетната организация права върху актива отделно от другите активи; възможността активът да се изведе от бюджетната организация отделно от другите активи.

Притежание е правото на бюджетната организация да получава очакваните икономически изгоди от дълготрайния материален актив, което произтича от: придобитите от ИФРГ съгласно действащото законодателство права върху актива; възможността на ИФРГ да ограничи достъпа на други до икономическите изгоди от актива.

Икономическа изгода е постигане (пряко или косвено) в хода на употребата на дълготрайния материален актив на: увеличение на приходите и намаление на разходите.

Балансова стойност - сумата, с която един актив се признава във финансовия отчет, след като се приспадат всички натрупани за него амортизации и се коригира със загубите от обезценката им и с извършените преоценки.

В съответствие с изискванията на т. 3.1 от СС 16 *Отчитане на амортизации*, ИФРГ признава и отчита един актив като дълготраен материален актив когато:

- отговаря на определението за дълготраен материален актив;

- стойността на актива може надеждно да се изчисли;
- ИФРГ очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива.

Дълготрайните материални активи, които се състоят от разграничими съставни части, отговарящи поотделно на критериите за дълготраен материален актив, могат да бъдат разделени на своите съставни части и всяка част да се третира като самостоятелен актив (т. 3.2 от СС 16). Това е необходимо, когато съставните активи имат различни полезни срокове на годност или по различен начин осигуряват икономическа изгода за бюджетната организация.

Нематериални дълготрайни активи

Съгласно т. 2 от СС 38 **нематериалните дълготрайни активи** са установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от ИФРГ, които:

- нямат физическа субстанция (въпреки че могат да се съдържат във физическа субстанция, или носителят им може да има физическа субстанция);
- са със съществено значение при тяхната употреба;
- от използването им се очаква икономическа изгода.

Съгласно т. 3.1. от СС 38 *Нематериални дълготрайни активи*, един актив се признава и се отчита като нематериален дълготраен актив когато:

- отговаря на определението за нематериален актив;
- при придобиването му може надеждно да се оцени;
- от използването на актива се очакват икономически изгоди, доказани с:
 - ✓ наличие или план за набавяне на достатъчно ресурси, позволяващи на бюджетната организация да получи очакваните икономически изгоди;
 - ✓ възможност ефективно да изпълнява функционалната си роля в съответствие с намерението на ИФРГ относно употребата му;
 - ✓ ясно дефинирана и конкретизирана техническа осъществимост;
- имат стойност, равна или по-голяма от определения праг на същественост, съгласно счетоводната политика на ИФРГ (с изключение на програмните продукти, които се признават балансово, независимо от стойността, на която се придобиват).

2. КЛАСИФИЦИРАНЕ НА ДЪЛГОТРАЙНИТЕ АКТИВИ НА АМОРТИЗИРУЕМИ И НЕАМОРТИЗИРУЕМИ АКТИВИ

Възприетият подход за класифициране на активите на **амортизируеми** и **неамортизируеми** в ИФРГ е в съответствие с т. 9, буква „в” и т. 23 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г. на МФ.

Амортизируеми активи са нефинансови дълготрайни актив, които подлежат на амортизация в съответствие с приложимата за бюджетните организации и предприятията по чл. 165, ал. 1 от ЗПФ счетоводна рамка (т. 9, буква „в” от ДДС № 05 от 30.09.2016 г.).

Неамортизируеми активи са тези, на които не се начислява амортизация в съответствие с дадените указания в т. 23 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., а именно:

- земи, гори и трайни насаждения;
- активи с историческа и художествена стойност (включително музейни експонати);

- книги в библиотеките;
- активи в процес на придобиване;
- придобити и временно съхранявани от бюджетна организация нефинансови дълготрайни активи, които подлежат на разпределение/предоставяне/прехвърляне на други бюджетни организации;
- приети от държавен/общински орган за временно съхранение, управление и продажба (или друга реализация) на конфискувани, отнети и изоставени в полза на държавата/общината нефинансови дълготрайни активи, включително придобити от държавата/общината такива активи на нейни длъжници в производството по несъстоятелност;
- нефинансови дълготрайни активи, които са в процес на реализация (включително и при ликвидация на съответните дейности и обособени звена);
- трайно неупотребявани в дейността на бюджетната организация нефинансови дълготрайни активи (за срок повече от една година) при условие, че бюджетната организация изрично ги е идентифицирала и е изготвила реалистична обосновка за това. В случай, че активите започнат да се използват отново като нефинансови дълготрайни активи, за тях отново започва да се начислява амортизация;
- амортизируеми активи, които след реконструкция, преустройство и/или ремонт или в резултат на други събития са трансформирани в активи с историческа и художествена стойност;
- активи, за които с указание на МФ изрично е определено да не се амортизират, а да се прилага само обезценка (това положение не изключва възможността за съответните активи да се прилага модел на последваща преоценка, доколкото изрично не е определено друго с указания на МФ);
- напълно амортизираните (до остатъчна стойност) активи, доколкото балансовата стойност не е увеличена чрез преоценка на актива или не е ревизирана в посока намаление оценката на бюджетната организация за остатъчната стойност на актива;
- други нефинансови активи, определени със стандартите и/или указанията по чл. 164, ал. 1 и 3 от ЗПФ;
- разпоредбата за трайно неупотребявани в дейността на бюджетната организация нефинансови дълготрайни активи (за срок от над една година) се прилага и в случаите, когато ИФРГ е получила/придобила актив безвъзмездно от други бюджетни организации, който се очаква да бъде реално използван като амортизируем актив в дейността на бюджетната организация след срок, не по-малък от една година от придобиването му, независимо че преди това прехвърлителят може да е ползвал актива.

3. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРЕДПОЛАГАЕМИЯ СРОК НА ГОДНОСТ

В ИФРГ възприетият подход при определянето на **срока на годност** на амортизируемите активи е в съответствие с насоките, дадени в т. 3 от СС 4 *Отчитане на амортизации* и т. 30 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г.

Съгласно т. 9, буква „е” от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., срок на годност е периодът, през който се предполага, че амортизируемият актив ще бъде използван или количеството продукция, услуги или други измерими икономически изгоди, които се очаква да бъдат получени от използването на амортизируемия актив.

Насоките, дадени в т. 3 от СС 4 *Отчитане на амортизации*, включват отделни фактори, които са съществени при физическото износване или моралното остаряване, на амортизируемия актив, както и при ограничения върху неговото ползване (правни, фактически), с които ИФРГ се съобразява при определяне на срока на годност на амортизируемите активи:

- предполагаемото физическо износване включва:
 - ✓ гаранционния срок;
 - ✓ степента на използване на възможностите (натоварването) на актива;
 - ✓ условията, при които ще се ползва активът;
 - ✓ предоставената информация от предприятието производител за срока на безаварийното ползване на актива в зависимост от условията на ползването и натоварването му;
 - ✓ възможността на Института да извършва икономически обосновани разходи за поддържане на физическото състояние на актива или възможността за сключване на договори за поддръжка на актива от други предприятия;
 - ✓ обвързаността на употребата на актива с други активи в организацията - в този случай е възможно срокът на годност на актива да зависи от срока на годност на обвързаните с неговата употреба други активи;
 - ✓ експертните мнения;
 - ✓ наличието на договор за подмяна на актива след изтичането на определен срок, от който предприятието смята да се възползва;
 - ✓ натрупания в предприятието опит в ползването на подобен вид активи и др.;
- предполагаемото морално остаряване включва:
 - ✓ планове, приети от организацията за поэтапно или цялостно обновление, прекратяване или промяна на досегашната му дейност;
 - ✓ вероятността на пазара да се появи усъвършенстван вариант на актива, който икономически да е по-изгоден за употреба в дейността на Института;
 - ✓ моралното остаряване на ползваната във ИФРГ технология;
 - ✓ прогнозираните промени в пазарното търсене на произвежданите от ИФРГ продукти и услуги чрез актива;
 - ✓ възможността активът да се ползва и за други, различни от тези при закупуването му цели;
 - ✓ прогнозите на специалисти за моралното остаряване на актива и др.
- ограниченията върху ползването на актива - правни, фактически и др.

Съгласно дадените указания в т. 30-35 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г. на МФ, ИФРГ при утвърден в счетоводната политика стойностен праг на същественост на дълготрайните активи 1 000 (хиляда) лева, определя за амортизируемите активи с първоначална отчетна стойност до 1 500 (хиляда и петстотин) лева включително, да се амортизират за две години. Очакваният реален срок на годност на тези активи може да е по-голям.

Прилага се за всички класове амортизируеми активи, с изключение на тези, които са определени в т. 30.6 и т. от 31-35 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., чийто срок на годност се определя по общия ред, а именно:

➤ компютърните конфигурации, освен когато реалният им срок на ползване съвпада с предполагаемия срок на годност;

➤ когато първоначалната отчетна стойност на актива е очевидно нереално занижена и тя би надвишавала 1500 лв. при преоценка;

➤ при безсрочно предоставени от държавата/общините за управление амортизируеми активи, когато тези активи са заведени по баланса на ИФРГ по сметките от раздел 2 *Дълготрайни активи*;

➤ капитализирани разходи за основен ремонт и реконструкция (отчетени по сметка 2091) за задбалансово заведени (по сметка 9110) от бюджетната организация наети/предоставени ѝ за ползване за определен срок амортизируеми активи - същите се амортизират за по-краткия от двата срока: очаквания икономически полезен живот на капитализираните разходи или остатъчния срок на наема/ползването на актива;

➤ за амортизируемите активи, придобити чрез финансов лизинг, се определя срок на годност по общия ред. В случай, че към датата на придобиване на актива чрез финансов лизинг е налице голяма вероятност бюджетната организация да върне актива на лизингодателя преди или към края на лизинговия договор, срокът на годност на актива се определя в рамките на срока на лизинговия договор. По подобен начин се процедира и за амортизиране на капитализираните разходи за основен ремонт на придобит чрез финансов лизинг актив, като в случай, че се очаква активът да бъде върнат в рамките на срока на лизинговия договор, срокът за амортизиране на тези разходи се определя за по-краткия от двата срока: очаквания икономически полезен живот на капитализираните разходи или остатъчния срок на наема/ползването на актива.

В съответствие с т. 50 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., ИФРГ допуска, когато даден актив включва отделни разграничими и заменяеми (подновяеми при основен ремонт или реконструкция) съществени (като стойност) компоненти със срок на годност, различен от този на целия актив, разработването на отделен амортизационен план за съответния компонент, доколкото амортизируемата стойност на целия актив може да се разпредели на разумна база между този компонент и останалата част на актива.

За определяне срока на годност на амортизируемите активи при въвеждането на процеса на амортизиране в системата на ИФРГ се назначава работна група от експерти със заповед на Директора (*Приложение № 1*).

Работната група отразява предполагаемия срок на годност на активите (полезния живот), както и предполагаемата остатъчна стойност в констативен протокол (*Приложение № 2*). Същият е основание за определяне на срока на годност и остатъчната стойност в амортизационния план.

4. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРЕДПОЛАГАЕМАТА ОСТАТЪЧНА СТОЙНОСТ

В съответствие с дадените указания от МФ в т. 9, буква „л” от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., *остатъчната стойност* е предполагаемата остатъчна стойност, която се очаква да се получи от амортизируем актив при изтичането на срока му на годност след извеждането му от употреба.

ИФРГ определя в амортизационния план да се предвиди очаквана предполагаема остатъчната стойност само на някои активи от следните категории:

Категория активи	Описание
Категория 01	Масивни сгради (административни сгради, общежития, почивни станции, учебни центрове и др., отчитани по сметки 2031, 2032, 2038 и в някои случаи по 2039)
Категория 02	Полумасивни и паянтови сгради (гаражи, павилиони, халета, складове, производствени, стопански сгради и др., отчитани по сметка 2039)
Категория 03	Машини, съоръжения, производствено оборудване, апаратура и други ДМА (активи, отчитани по сметки 2049, 2091 и 2099)
Категория 04	Транспортни средства (активи, отчитани по сметки 2051 и 2059)
Категория 08	Инфраструктурни обекти (активи отчитани по сметка 2202)
Категория 09	Специфични активи

За активите, за които се определя 2-годишен срок на амортизиране на основание дадените указания от МФ в т. 30 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г., ИФРГ не определя остатъчна стойност.

В съответствие с т. 4.1 от СС 4 при определяне на остатъчната стойност на амортизируемия актив се имат предвид очакваните разходи по извеждането на актива от употреба, които се приспадат от предполагаемата остатъчна стойност. Те могат да бъдат:

- разходи, свързани с бракуването на актива, които се коригират със сумата на материалите и резервните части, получени при бракуването на актива;
- разходи, свързани със замяната на актива с друг актив или с продажбата му - транспортни, товаро-разтоварни, комисионни и т.н.;
- разходи, свързани с възобновяване на средата, върху която активът оказва влияние.

Не се начислява амортизация за активите, чиято балансова стойност е в рамките на очакваната им остатъчна стойност, доколкото не са налице основания за увеличаване чрез преоценка на балансовата стойност на актива. Тази разпоредба не се прилага за активите, за които се възприема подход на игнориране на остатъчната стойност (съгласно т. 4.2 от СС 4 *Отчитане на амортизации* и т. 68 от ДДС № 05 от 2016 г.).

Институтът по физиология на растенията, в съответствие с т. 4.2 от СС 4, определя да се пренебрегне остатъчната стойност на амортизируемите активи като незначителна в размер до 2 % вкл. от отчетната стойност. Амортизируемата стойност на активите в тези случаи е равна на отчетната им стойност.

В съответствие с т. 41 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г. ИФРГ определя % остатъчна стойност на амортизируемите активи съгласно **Приложение № 3**.

5. ПРИЛАГАНЕ НА ЛИНЕЕН МЕТОД ЗА АМОРТИЗИРАНЕ

ИФРГ възприема линейния метод на амортизация. Изборът на **метода на амортизация** в ИФРГ е в съответствие с приетия метод в БАН и отразява модела на потребление на икономическите изгоди и потенциал, съдържащи се в амортизируемия актив. Предвид естеството на дейността на ИФРГ и в съответствие с дадените указания в т. 44 от ДДС № 05 от 2016 г., линейният метод е най-подходящ за амортизиране на всички класове нефинансови активи в ИФРГ.

При линейния метод амортизацията се разпределя пропорционално на периодите, които обхващат предполагаемия срок на годност на амортизируемия актив.

$$\text{ГАН (\%)} = 100 / \text{срока на използване в години}$$

$$\text{ГАК} = \text{АС} * \text{ГАН (\%)}$$

$$\text{МАК} = \text{ГАК} / 12$$

Годишната амортизационна норма (ГАН) е равна на сто разделено на срока на годност в години.

Годишната амортизационна квота (ГАК) е равна на амортизируемата стойност умножена по годишната амортизационна норма.

Месечната амортизационна квота (МАК) е равна на годишната амортизационна квота разделена на 12 месеца.

Избраният метод на амортизация се прилага последователно през отделните отчетни периоди.

6. СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ НА АМОРТИЗАЦИЯТА

За начисляването на амортизациите се вземат следните счетоводни записвания:

➤ за амортизация на дълготрайните материални активи от гр. 20:

Дебит с/ки 6032-6036, 6039
Кредит с/ки 2412-2416, 2419

➤ за амортизация на дълготрайните нематериални активи от гр. 21:

Дебит с/ка 6030
Кредит с/ка 2420

➤ за амортизация на дълготрайните материални активи от гр. 22:

Дебит с/ка 6037
Кредит с/ка 2417

Разходът за амортизация се начислява в отчетната група (стопанска област), където е позициониран активът към датата на стартиране на начисляването на амортизациите. **В отчетна група СЕС амортизации не се начисляват.** Съгласно счетоводната си политика ИФРГ възприема подходът придобитите в отчетна група (стопанска област) СЕС нефинансови активи, да се прехвърлят в отчетна група (стопанска област) Бюджет или ДСД (в зависимост от естеството на придобития актив) ***веднага след приключване на процеса на тяхното придобиване.*** Прехвърлянето се извършва чрез сметки 7601 и 7603 при придобиване на ***всеки отделен актив.***

За всички случаи на отписване на нефинансов дълготраен актив (продажба, безвъзмездно прехвърляне, липси, кражби, брак и др), отписването се извършва по балансова стойност (отчетната стойност, намалена с акумулираната амортизация) и се съставя следното счетоводно записване:

Дебит с/ки гр. 24 – със сумата на акумулираната амортизация Дебит с/ки 613, 614, 64, 6992, 76X2 – със сумата на балансовата стойност Кредит с/ки гр. 20, 21 и 22 – със сумата на отчетната стойност

В случай на продажба на отчитани в област ДСД амортизируеми нефинансови дълготрайни активи от гр. 22 (на практика, това са само инфраструктурните обекти по сметка 2202) и сметка 2099, тя следва да се отразява в БЮДЖЕТ, включително и балансовата стойност на продадените амортизируеми активи, която се прехвърля от ДСД в БЮДЖЕТ.

Използват се следните счетоводни записвания:

➤ *записвания в БЮДЖЕТ:*

Дебит с/ки гр.41, 48, 50 и др. Кредит с/ки 7132 и 7149 Дебит с/ки 6132 и 6149 – с балансовата стойност на актива Кредит с/ка 7602
--

➤ *записвания в ДСД:*

Дебит с/ки 2417 и 2419 Дебит с/ка 7602 – с балансовата стойност на актива Кредит с/ки 2202 и 2099

При прехвърляне на амортизируем актив между звена на БАН се възприема подхода на брутно отразяване на отчетната стойност на акумулираната амортизация.

Звеното – получател завежда актива със следната счетоводна статия:

Дебит с/ки гр. 20, 21 и 22 – с отчетната стойност на актива Кредит с/ка 7600 – с балансовата стойност на актива Кредит с/ки гр.24 – с акумулираната амортизация

При прехвърляне на амортизируеми активи между разпоредителите в системата на БАН (вътрешни разчети) получателят на актива залага нов амортизационен план въз основа на негова преценка за съответните компоненти.

Прехвърлянето на амортизируеми активи между бюджетни организации в рамките на различни първостепенни разпоредители с бюджет се отразява от прехвърлителя и получателя по съответните сметки 76X2 по досегашната балансова стойност, фигурираща в отчетността на бюджетната организация – прехвърлител.

➤ *записвания в организацията – получател:*

Дебит с/ки 20, 21 и 22 – с балансовата стойност Кредит с/ка 76X2 – с балансовата стойност
--

➤ *записвания в организацията – прехвърлител:*

Дебит с/ки 2417, 2419

Дебит с/ка 76X2 – с балансовата стойност

Кредит с/ки гр. 20, 21 и 22

Прехвърлянето се извършва при спразване на указанията на т.20.6 от ДДС №20/2004 г. След прехвърлянето получателят амортизира нефинансовия дълготраен актив в съответствие със счетоводната си политика.

Във всички случаи на прехвърляне на амортизируеми активи се съставя протокол, към който се прилага и индивидуалния амортизационен план на прехвърления актив (*Приложение № 4*).

7. ДРУГА ИНФОРМАЦИЯ

Тази информация се представя допълнително в амортизационната политика по субективна преценка на ИФРГ в съответствие с нейната специфика и характер на дейностите, а именно:

➤ за компютърните конфигурации втора употреба и тези, които са морално остарели се прилага 2-годишен срок на годност, когато същият е реален срок на ползване;

➤ на основание изискванията, дадени в т. 7.1 и т. 7.2 от СС 4 *Отчитане на амортизации*, ИФРГ преразглежда периодично оценката за полезния срок на годност на дълготрайните материални и нематериални активи и ако очакванията се различават значително от предишните оценки, срокът на годност се коригира, както и начислената амортизация за текущия и бъдещи периоди;

➤ прилаганият метод на амортизация се преразглежда на ниво БАН един път годишно и ако е настъпила значителна промяна в очакваните икономически изгоди от тези активи, методът се променя. Промяната на метода на амортизация се осчетоводява като промяна в приблизителните счетоводни оценки, а амортизационните отчисления за текущия и бъдещите периоди се коригират. За минали периоди не се извършва корекция;

➤ промяната на срока на годност се обосновава писмено и се докладва на директора на ИФРГ;

➤ отчетната стойност на амортизируемия актив се преизчислява при обезценка, или преоценка, основен ремонт и подобрения в резултат на което се променя и размера на разходите за амортизация;

➤ при първоначалното определяне на остатъчния срок на годност на амортизируемите активи се допуска да се определи един и същи срок за еднакви по вид активи, при условие, че активите са придобити в рамките на относително близък период и са със сходно физическо състояние и разликите в техните очаквани остатъчни срокове на годност варират в близки граници;

➤ определя разпределението на годишната амортизационната квота да бъде отразено в обобщените амортизационни планове месечно;

➤ начисляването на амортизацията започва от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба (по-късната от двете дати). Въвеждането в употреба се документира със съставянето на Протокол (*Приложение № 5*)

от специално назначена Постояннодействаща комисия за преглед на дълготрайните нефинансови активи. За идентифицираните като трайно неупотребявани активи по т.23, буква «з» от ДДС 05/2016 г. подновяването на начисляването на амортизациите започва от месеца, когато те отново започват да се ползват в дейността на звеното като амортизируеми активи;

➤ начисляването на амортизациите се преустановява от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е изваден от употреба, независимо от причините за това. За активите по т.23, буква «з» от ДДС 05 / 2016 г. начисляването на амортизациите се преустановява от съответния месец, определен с обосновката при идентифициране на актива като трайно неизползваем;

➤ амортизируемите активи, придобити чрез СЕС, се считат за придобити/въведени в употреба в месеца на прехвърляне от СЕС и трайното им завеждане в Бюджет или ДСД;

➤ с въвеждането на амортизациите на нефинансовите дълготрайни активи не се извършва прекласификация на нефинансов дълготраен актив в краткотраен актив поради спад на стойността под прага на същественост;

➤ разпоредбата на т. 16.16.9 от ДДС № 20/2004 г. се прилага само за случаите, при които се налага прекласифициране на краткотраен в дълготраен актив поради трайни и съществени промени в стойността на съответните активи.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Амортизационната политика е изготвена в съответствие със Закона за счетоводство, Закона за публичните финанси, приложимите счетоводни стандарти и указанията на МФ за прилагането им в бюджетните организации, Счетоводната политика на ИФРГ, Единната бюджетна класификация и Сметкоплана на бюджетните организации.

§2. ИФРГ разработва и утвърждава амортизационен план за всеки амортизируем актив в съответствие с т. 48 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г. във връзка с насоките, дадени в 8.1 от СС 4 *Отчитане на амортизации* с минимален брой задължителни реквизити съгласно **Приложение № 6** към настоящата амортизационна политика. Планът съдържа следните реквизити - счетоводна сметка, по която се отчита актива, наименование, инвентарен номер, дата на придобиване, дата на въвеждане в експлоатация, полезен срок на годност, отчетна стойност, остатъчна стойност, амортизационна сума, метод на амортизация, амортизационна норма, годишна амортизационна квота, балансова стойност, дата на извеждане от употреба, година на промяна на метода за амортизация или на полезния срок на годност.

§3. ИФРГ разработва обобщени амортизационни планове на ниво счетоводни сметки съгласно указанията, дадени в т. 54 от ДДС № 05 от 30.09.2016 г.

§4. В съответствие с т. 6.5 от СС 4 *Отчитане на амортизациите*, промени в отчитането на амортизациите в ИФРГ се правят по изключение и могат да произтичат от:

- определяне на нов метод за амортизация на група от сходни амортизируеми активи - при промяна в очаквания модел на икономическите ползи;
- определяне на нов срок на годност - при промяна в параметрите, които предприятието е взело предвид при определяне на първоначалния срок на годност;

- изменения в отчетната стойност на налични амортизируеми активи, които могат да бъдат:
 - ✓ увеличения на отчетната стойност от извършени от предприятието подобрения;
 - ✓ увеличения или намаления на отчетната стойност по реда на друг счетоводен стандарт или указания от МФ;
- определяне на нова остатъчна стойност - при промяна в параметрите, които предприятието е взело предвид при определяне на първоначалната остатъчна стойност.

§ 5. В годишния финансов отчет се оповестяват:

- възприетите методи на амортизация за отделните групи активи;
- обосновката за промяна в методите на амортизация, ако е извършена такава.

§ 6. Амортизационната политика влиза в сила от 01.01.2023 г.